

Sygn. akt II CSK 699/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa ustanowionego w sprawie kuratora G. O.
do działania za zmarłego powoda P. O.
przeciwko M. O.
o rozwiązanie przysposobienia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej kuratora G.O.
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 27 maja 2014 r., sygn. akt XV Ca 1616/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka G. O. - działająca jako kurator w imieniu zmarłego powoda P. O. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 maja 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Ustalenie co jest ważną przyczyną w rozumieniu art. 125 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zależy przede wszystkim od okoliczności konkretnej sprawy. Sąd II instancji dokonał wnikliwej i trafnej analizy stosunków pomiędzy przysposabiającym i przysposobionym jakie łączyły ich za życia przysposabiającego i na tej podstawie oddalił powództwo o rozwiązanie przysposobienia. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).